

ere meget tarvelige, og de kunne efter Skoleloven af 1899 og Tillæg af 1904 ikke en Gang byde Seminarielærerne de Kaar, som nu bydes Seminarielærernes Elever, som ansættes i vore Købstadskoler. En Lærer, der bliver ansat der, kan dog faa en Indtægt paa op til 2,400 Kr., foruden at der er sikret ham Pension, men det kan en Seminarielærer ikke faa. Der anvendes saadanne Lønninger som 1,800—2,000 Kr., og Seminarierne ere jo ikke i Stand til at yde Pension hverken til Lærerne eller til disses Enker. Af disse Grunde vil man kunne forstaa, at det er umuligt for Privatseminarierne at skaffe sig virkelig dygtige unge Lærerkræfter, da disse ikke ville gaa til Seminarierne, fordi, som sagt, de Kaar, der bydes, dels ere meget usikre og dels betydeligt tarveligere end dem, der bydes i Folkeskolen. Men Forholdet burde jo netop være saaledes, at man kunde knytte alle de dygtigste Lærerkræfter til Seminarierne, det er der, man har mest Brug for de dygtigste og mest velbegavede Lærere. Et Seminarium vil i Almindelighed ikke kunne bruge en ung Lærer, men maa nødvendigvis have Lærere, der have nogle Aars Erfaring og ere tilstrækkeligt Herrer over deres Stof, foruden at de kunne undervise paa en saadan Maade, at de vordende Lærere med Fornøjelse kunne lære af dem, hvordan de senere selv skulle undervise, naar de komme ud i Skolens Tjeneste.

Som jeg før nævnede, har Socialdemokratiet Gang paa Gang draget disse Forhold frem og søgt at forandre dem ved f. Eks. at stille Forslag om at forhøje Tilskuddet til Seminarieeleverne, og det lykkedes i Fjor at faa dette Tilskud meget betydeligt forhøjet; vi have stillet Forslag om, at der skulde være en særlig Konto paa Finansloven til Rejseunderstøttelser for Seminarielærere, fordi vi tro, at er der nogen Lærere, der kunne have Nytte og Gavn af at komme ud og se Forholdene andre Steder, er det netop vore Seminarielærere. Vi have Gang paa Gang i Finansudvalget og andre Steder gjort opmærksom paa, at naar Talen var om at uddele Bøger, Billedværker og lignende til vore Statsseminarier og Højskoler, burde vore Privatseminarier ogsaa tages med; vi have paatalt, at den Støtte, der mange Steder gives til at forsyne Lærestalter med Undervisningsmateriel, f. Eks. i fysisk og naturhistorisk Retning, i særlig Grad burde udstrækkes til vore Privatseminarier, saaledes at de kunne faa et Mønstermateriel til Anskueliggørelse

af Undervisningen. Men Forholdene ere som sagt kummerlige, det er en meget ringe Støtte, der ydes fra Statens Side, derfor er det godt, at der dog ydes en lille Smule til dem i Aar.

Af de to Forslag, der ere stillede, er det oprindelige Hovedforslaget, vort Forslag, absolut det bedste, det bør enhver stemme for. Derimod burde det Underbud, som den højtærede Minister og hans Flertal have gjort, forkastes, der er ingen Grund til at knappe af for at spare disse stakkels 5,000 Kr. Vore Privatseminarier, hvoraf der er 14, kunne virkelig i høj Grad trænge til at faa det, der her foreslaas fra vor Side.

Jeg kommer saa til at omtale et Forslag, der vedrører en Højskole ude paa Frederiksberg, nemlig Forhaabningsholms Allés Højskole. Den ærede Ordfører udtalte, at det var underligt, at et Mindretal stillede Forslag om at give en Højskole Anerkendelse, og deri skal jeg give ham fuldstændig Ret. Det er underligt, at et Mindretal skal stille et saadant Forslag, men denne Sag har sin egen mærkelige Historie, som jeg her bliver nødt til at meddele. Det er nemlig slet ikke noget Mindretalsforslag, og det er slet ikke Socialdemokratiets Forslag, der her foreligger, nej, Forslaget er af meget højere Byrd, af meget finere Oprindelse, det er den højtærede Kultusministers Forslag. Det er ham, der har stillet Forslaget, og det er os Socialdemokrater, som have taget dette Forslag op, og nu er det altsaa blevet til vort Forslag. Jeg skal med Hensyn til denne Skole og til Anbefaling for den Sag anføre, at den er stiftet i Oktober 1905 og har været 2 Aar i Virksomhed, Den havde i det første Undervisningsaar 13⁷/₁₂ Elever og i det andet Undervisningsaar 20⁷/₁₂ Elever. Da det nu kun kræves, at en Højskole skal have haft 10 Elever 2 Aar i Træk, vil man se, at den rigelig opfylder de Fordringer, som ere foreskrevne i Højskoleloven. I hvert Fald er der anerkendt mange Højskoler, der ikke i den Grad og saa rigeligt have opfyldt Fordringen med Hensyn til Antallet af Elever. Denne Skoles Maal — hedder det — er at indplante den danske Folkehøjskole med dens ejendommelige Virkemaade paa Hovedstadens Grund. Den underviser i de almindelige Højskolefag, men ved Siden deraf giver den Undervisning i Handelsfag og i Sprog. Undervisningstiden er for de rene Højskolefag 4—5 Timer daglig, den samlede Undervisningstid ved Skolen er fra Kl. 3—9 Eftermiddag. Eleverne bo til Dels paa Skolen, saa den opfylder ogsaa den